

En trygg organisation – en moder

(Brev från Svami Sadananda Dasa 8/11-59)

Till svenska och © Kid Samuelsson 2010

Hella, Vamandas, vänner, [...]

Ni får *inte* glömma en sak. Sådana människor söker ett stöd, ett skydd, en trygg organisation, en *moder*. Bhaktin är svår, den enskilde är helt *ensam* med Gud, och även om han har gurun är det *praktiska* utövandet av bhaktin i västerlandet mycket, mycket svårt; nämligen att ana det som är *cit*, det som står bakom slöjan av de skenbart *indiska* formerna och höljena (gestaltmässigt och språkligt).

99,9 % av dem som lyssnar till Er och läser Era böcker och kommer till Er emedan de söker kommer att svalna efter den första entusiasmen och söka vidare någon annanstans. Människorna vill ta med sig själva, den konkreta människan, in i bhaktin – människan, vilkens värdelöshet de inte förmår inse, emedan de inte känner till och erfar något annat utom det som de dagligen och alltsedan milliontals födelser känner som sitt ”jag”.

Till och med Mahaprabhu och skaran av Hans Egna följeslagare kom till en död punkt – då just ingen mer var lämpad att mottaga bhakti. Att inte begära någonting, inte ens förvänta sig fysisk och psykisk ”shanti” i hjärtats djupaste grund såsom Guds gengåva för vårt bemödande, det är just endast för de få som är de ädlaste av de ädla. Och eftersom det är så sällsynt, så älskar jag er båda, Hella och Vamandas, så mycket. [...]

Har jag inte själv före kriget¹ liksom Ni hållit föredrag, förklarat Shastrams? Tusentals – och utom ett par, tre stycken, har någon kunnat företaga en 180 graders vändning från själv-centrering till Guds-centrering? Och ändå är de 2–3 värt mödan [...]

Alltid Er Sadananda

---

¹ Från 1935 till 1939 över hela Indien.